

РЕШЕНИЕ

№ 4753

гр. София, 11.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав,
в публично заседание на 12.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **4113** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следв. от АПК във вр. с чл. 68 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗД/.

Образувано е по жалба на В. А. Т. от [населено място] срещу решение № 73/16.03.2012г на петчленен състав на КЗД по преписка № 21/2011г по описа на КЗД. Претендира се незаконосъобразност на оспореното решение на всички основания по чл. 146 от АПК. На първо място се твърди неспазване на формата на администативния акт /чл. 146 т.2 от АПК/ поради липса на мотиви за липса на дискриминация основана на признака „възраст”. На следващо място се претендират допуснати съществени процесуални нарушения като: - размястване на доказателствената тежест в процеса; - неспазване на срока за произнасяне на КЗД; - неизясняване на релевантни факти и обстоятелства; - противоречие между установените факти и направените правни изводи въз основа на тях. Претендира се и неправилно приложение на материалния закон и постановяване на процесното решение в несъответствие с целите на ЗЗДискр.

В съдебно заседание, жалбоподателката се представлява от адв. З., която поддържа жалбата, подадена от В. А. Т. срещу Решение № 73/16.03.2012 г., постановено по преписка № 21/2011 г. на Комисията за защита от дискриминация, с което е прието за установено, че Д. А., директор на шесто СОУ „И. В." в Б.,[жк], [улица], в качеството му на работодател и И. З., началник на Регионален инспекторат по образование/Р./ при Министерство на образованието, младежта и науката - [населено място], не са извършили спрямо нея дискриминация по признаците „образование" и „възраст". В писмени бележки адв. З. излага, че жалбоподателката е

сезирала КЗДискр. с оплаквания за „тормоз“ по смисъла на чл. 5 ЗЗДискр. на основата на признаците „възраст“ и „образование“, при упражняване правото ѝ на труд като учител -пряка дискриминация по смисъла на чл.4 ал.1 и ал.2 и чл. 5 ЗЗДискр, а в хода на административното производство е заявила оплакване и за „преследване“ по смисъла на § 1 т.3 б."а" от ДР на ЗЗДискр., извършено от Д. А.. По делото е приложено копие от жалбата на В. Т. до председателя на КЗД. Видно от текста на същата, в нея се излагат конкретни факти, въз основа на които се претендира, че спрямо Т. са „извършени дискриминационни действия, на основа образование, възраст и са ѝ нарушени правата на труд и равнопоставеност“. Това са двата признака по чл. 4 ал.1 от ЗЗД, по които се претендира по-неблагоприятно третиране на Т. спрямо останалите ѝ колеги - учители в същото училище. Според адв. З., в оспорения административен акт, стр. 1-9, са преразказани извършените в административното производство процедурни действия, описани са изявленията на страните и представените писмени доказателства, а в останалата част на решението, стр.9-11, са направени необосновани изводи за липса на дискриминация по предявените оплаквания. Твърди се, че установените факти не са свързани, преценени и мотивирани относно признака „възраст“, а в диспозитива липсвало произнасяне по оплакването за „преследване“. Основните констатации третирали признака „образование“, като били базирани на констатациите на Р.- Б. . Твърди се, че КЗД е възложила тежестта на доказване изцяло на жалбоподателката, като неправилно е отклонила доказателствени искания за изслушване на експертизи , което се приема като допуснато съществени процесуално нарушение. По отношение на въпроса, касаещ противоречие на решението с материалния закон и преследваната от него цел се твърди, че неправилно в издадения административен акт Комисията е базирала становището си за липса на дискриминация изцяло върху наличието на подписаното от Т. на 16.09.2010 г. Допълнително споразумение /ДС/, с което трудовото ѝ правоотношение за учебната 2010-2011 г. за длъжността „Старши учител по изобразително изкуство“ е установено на 50 % заетост. Твърди се, че в сравнение с предходната година, когато е работила на пълен работен ден, редуцирането на заетостта на 50% не може да се основава на намаление на паралелките. В тази насока жалбоподателката се позовава на Становище от 21.03.2011 г. до КЗДискр./л.9/ , в което работодателят заявява, че броят на учениците в прогимназиален клас е намален с една паралелка в VII клас, съответно-часовете по „Изобразително изкуство“ са намалени с 50 часа за учебната 2010-2011 г. Оттук прави извод, че причината за редуцирането на заетостта е друга и тя е свързана с настъпилата възраст на Т. за пенсиониране. Претендира се причинна връзка между защитения признак „възраст“ и редуцираната заетост на жалбоподателката, като се твърди, че този факт не може да бъде оправдан с факта на подписаното от нейна страна допълнително споразумение. По отношение на критерия „образование“ се твърди, че жалбоподателката в хода на производството пред комисията е посочила повече от едно лица за сравнение с оплакване за неравностойно третиране при формиране на НПР на база на часовете за предмета, за който е открито учителското място и възлагането на часове за допълване НПР. Цитират се разпоредбите на чл. 4 ал.1 и ал.2 от Наредба № 3/18.02.2008г за нормите на преподавателската работа и реда за определяне на числеността на персонала в системата на народната просвета /наредба № 3/2008г/, като се твърди, че по делото не е спорно, че работното място за учител по предмета „изобразително изкуство“ в VI СОУ „И. В.“ Б. за учебната 2010 – 2011г е открито при условията на

чл. 4 ал.2 от Наредба № 3/2008г, като са осигурени 388 часа, които формират 54% заетост. В тази насока се цитира подписаното с Т. допълнително споразумение за 50% заетост. Твърди се обаче, че на Т. са възложени още 173 часа, при което сумата от фактически отработените 534 часа формирала 74.2% заетост. Директорът на училището не бил доказал защо не бил сключил споразумение при действителните часове заетост, както и защо допълнително възложените часове били възложени единствено като лекторски. Според адв. З., индичия за дискриминационно поведение спрямо Т. е и промяната на часовете, възложени като лекторски. Твърди , че въпреки че чрез графологичната експертиза не доказват подмяна на заповедите за възлагане на лекторските часове, видно от Лекторската книга, л.23 и 24, подписана от работодателя, на Т. са изплатени лекторски часове за месеците септември, октомври и ноември за други предмети и в други класове, различни от тези, определени по Заповед № РД-08-145/08.12.2010 г., като според адв. З., самият факт на изплащане на лекторските часове за първите три месеца, както и поправката на дневниците на класовете, в които тези часове са били отработени, водят до извода, че е направена промяна в количеството възложени лекторски часове, като същите са намалени, което обективирало тормоз спрямо жалбоподателката. Във връзка с твърдението, че жалбоподателката е третирана по-неблагоприятно в сравнение с други учители от същото училище, които не са в предпензионна възраст, се обръща внимание на приложения списък обр. 1 , както и на приетата като доказателство по делото СЕ на документи, от които според адв. З. по безспорен начин се установява, че при еднакви обстоятелства - недостиг на МЗНПЗ за предмета, за който са назначени като учители лицата за сравнение, същият работодател им е възлагал допълнителни часове, с които МЗНПЗ е допълнена и същите са назначени на заетост повече от 50 %. Цитират се лица за сравнение - Ф. И., В. Л., Методи А.. Според адв. З., третирането на Т. неравностойно в сравнение с останалите учители за сравнение представлява нежелано поведение, което е накърнило достойнството ѝ, поради което бил налице „тормоз" по смисъла на чл. 5 от ЗЗД . Посочват се и оплакванията за „преследване", формулирани в жалбата пред АССГ , като на това основание се твърди, че Т. е доказала извършването на пряка дискриминация от работодателя Д. А. спрямо В. Т. на основата на признаците „възраст" и „образование", както и „преследване". По отношение на жалбата в частта срещу И. З.-началник на Р.-М. Б. , според адв. З., дискриминационното поведение на тази страна се е изразило в непрецизност на проверката, възложена със Заповед № РД-06-06/06.01.2011 г. по повод жалбата на Т. с Вх.№ ПД-05-521/27.12.2010 г. и необоснованост на изводите, формулирани в писмо И.№ ПД-05-26/02.02.2011 г. Прави се искане за уважаване на жалбата и пресъждане на направените по делото разноси.

Ответникът по жалбата, Комисия за защита от дискриминация се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата. Твърди , че с процесното решение КЗД установява, че Д. А., директор на шесто СОУ "И. В.", с адрес : [населено място],[жк],[улица], в качеството си на работодател на жалбоподателката В. А. Т., с адрес: [населено място], 2700, [улица], учител в същото училище не е извършил дискриминация срещу нея по признаците : " образование" и „ възраст"; както и че И. З., началник на Регионален инспекторат по образование Б. при Министерството на образованието, младежта и науката, с адрес : [населено място], [улица] не е извършил дискриминация по признаците: "образование" и „възраст" срещу жалбоподателката В. А. Т., с адрес: [населено място], 2700, [улица], учител в шесто

СОУ "И. В.", с адрес : [населено място],[жк], [улица]. По отношение на по-неблагоприятното третиране на жалбоподателката по признак „възраст“, ответникът твърди липса на един от елементите на диспозитива на нормата в чл.4, ал. 2 от ЗЗДискр., а именно лице за сравнение. Отхвърлят се и твърденията на жалбоподателката за дискриминация под формата на тормоз по признак възраст , тъй като според ответника не се доказва причинно-следствена връзка между навършването на пенсионна възраст по § 5 от ПЗР на КСО и намаления брой учебни часове, разпределени на Т.. В тази връзка Т. била подписала допълнително споразумение към трудовия договор по чл. 119, във връзка с чл. 67, ал. 1, т. 1 от КТ, като твърденията ѝ, че е извършила това действие под натиск оставали недоказани. По отношение на твърдяната дискриминация по признак „образование“ се твърди, че комисията в решението си подробно е обсъдила професионалната квалификация на лицата за сравнение - други преподаватели, посочени от жалбоподателката нейни колеги (лист 9 и 10 от решението) и така мотивирана, правилно и законосъобразно е установила, че не е извършена дискриминация по отношение на Т. по признак „образование“. Оспорват се и твърденията на Т. за извършена незадълбочена и непълна проверка от страна на Регионален инспекторат по образование - Б., респ. ангажиране на административна отговорност по ЗЗДискр на И. З., началник Р. –Б.. Ответникът чрез юрк. М. твърди, че Комисията законосъобразно и мотивирано (лист 11 и 12 от решението) е развила доводи в тази насока - И. по образование не се явява работодател на Т. по смисъла на параграф 1 от ДР на КТ, поради което не следва да му се вменява отговорност за настъпилите изменения в трудовото правоотношение между страните. Твърди се, че г-жа Т. и в хода на настоящето производство се е обърнала със запитване към Министерство на образованието, младежта и науката и към Регионалния инспекторат по образование, откъде отново е получила изчерпателен отговор на зададените въпроси и не са установени нарушения от страна на г-н Д. А. - директор на СОУ "И. В." - [населено място]. По отношение на липсата на „преследване“ се твърди, че възраженията на Т. и в тази насока са неоснователни, тъй като изискването на обяснение от страна на директора на шесто СОУ „И. В.“, [населено място] - Д. А. -ответник в производството пред КЗД, не представлявало по-неблагоприятно третиране на жалбоподателката. С тези си действия А. не бил засегнал пряко или непряко права и законни интереси на В. Т.. А. в качеството си на работодател - директор бил поискал обяснения от жалбоподателката за отсъствието ѝ на 18.05.2011г., както и за представените копия на дневници; като се твърди, че действията му не представляват „неблагоприятно третиране“, а са действия по контрол, във връзка с ръководните му функции. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна, Д. И. А., се представлява в процеса от адв. Я., който представя подробни писмени бележки, в които излага съображения за неоснователност на жалбата. Претендира разноски по делото.

Заинтересованата страна, началник на Р. – Б. , се представлява от юрк. С., която оспорва жалбата. Представя писмени бележки, в които излага обосновано становище за законосъобразност на оспорения акт .

СГП, уведомена с писмо, не прави искане за конституиране като страна в производството по делото и не изпраща представител.

АССГ в настоящия съдебен състав, при извършена служебна проверка за допустимост на жалбата, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно

процесуално легитимирана страна, срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав. Съгласно разпоредбата на чл. 68 ал.1 от ЗЗДискр., решенията на комисията подлежат на обжалване по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#) в 14-дневен срок от съобщаването им на заинтересуваните лица. В. А. Т. е адресат на решение № 73 от 16.03.2012г на Комисията за защита от дискриминация /КЗД/, като същата е активно процесуално легитимирана да го оспорва, като лице с правен интерес от оспорване, доколкото с решението се оставя без уважение жалбата ѝ за установяване на пряка дискриминация. Решението е съобщено на Т. на 21.03.2012г – известие за доставяне на л. 321 гръб по делото, а жалбата срещу решението е подадена на 02.04.2012г в преклузивния 14-дневен срок по чл. 68 ал.1 от ЗЗД.

След анализ на събраните доказателства и като взе предвид становищата на страните, АССГ в настоящия състав приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Производството пред комисията е по реда на Раздел I от Глава четвърта на Закона за защита от дискриминация. Същото е по преписка № 21/2011г., като е образувано с Разпореждане № 57/10.02.2011г. на Председателя на Комисията за защита от дискриминация /КЗД/ - л. 40 по делото по жалба с вх. № 19-00-12/17.01.2011г. – л. 23 по делото и допълнение с вх. № 44-00-291 от 28.01.2011 г. по описа на КЗД – л. 32 по делото, подадени от В. А. Т., учител в шесто СОУ „И. В.“ [населено място] срещу Д. А. директор на шесто СОУ „И. В.“ [населено място]. Преписката е разпределена за разглеждане от Петчленен разширен заседателен състав, с оглед наведените оплаквания за дискриминация под формата на „тормоз“ при упражняване правото на труд по признаци : „образование“ и „възраст“. Законосъобразен е извода на ответника, че след отстраняване на нередовностите, жалбата отговаря на изискванията на чл. 51 от ЗЗДискр. и чл.52 от ЗЗДискр. и съставлява годно основание за образуване на производството. Жалбата е подадена срещу Д. А., директор на шесто СОУ „И. В.“ [населено място], като пред КЗД правилно и законосъобразно са конституирани страни по преписката както следва: жалбоподател: В. А. Т., с адрес: [населено място], 2700,

[улица]; - ответна страна : Д. А., директор на шесто СОУ "И. В. и ответна страна : И. З., началник на Регионален инспекторат по образование — Б. . Правилно и законосъобразно съставът на КЗД приема, че в своята жалба В. А. Т. излага оплаквания за дискриминация и тормоз при упражняване правото ѝ на труд по признаците „образование“ и „възраст“. Жалбоподателката твърди, че е учител по изобразително изкуство и труд и техника в 6-то СОУ „И. В.“ [населено място] и е старши учител с общ учителски стаж 37 години, от които 34 - в същото училище, с клас квалификация, с многобройни изяви, конкурси и изложби на нейни ученици на училищно, областно и национално ниво. Заявява, че през учебна година 2009г./2010г. е била на минимална задължителна норма преподавателска работа, но през учебната година 2010г./2011г., три години преди приключване на трудовата ѝ дейност, е преназначена на 50 % без да има основание за това. Твърди, че възложените ѝ часове са 534 са 74,2 % от минималната задължителна норма преподавателска работа, която е 720 часа. Според жалбоподателката е налице грубо нарушение на чл.4, ал.4 от Наредба № 1 от 04.01.2010 г. за работните заплати на персонала в звената от системата на народната просвета, издадена от Министъра на образованието, младежта и науката, обн. ДВ. бр.4 от 15.01.2010 година. На 23.12.2010

г. тя е депозирала възражение – л. 28 по делото до директора на училището с копие до Регионалния инспекторат по образование Б., като същото е приложено към преписката. Твърди, че нормата ѝ на преподавателска работа е била променяна неколkokратно - на 07.09.2010 г. нормата ѝ била определена на 590 часа, при минимална задължителна норма 720 часа, с недостиг от **130** часа. След няколко дни часовете станали 564, с недостиг 156 часа, а на 15.09.2010г. -534 часа с недостиг от 186 часа. Часовете били преразпределени на помощник-директора на училището като лекторски за него. Твърди, че ѝ било отказано паралелките 5А и 5Б клас, да се разделят на групи в часовете по домашна техника и икономика, въпреки, че имало законово право на това, а същото било направено за същите паралели в часовете по английски език, при положение, че колегите ѝ, които преподавали дисциплината, имали лекторски часове. Твърди, че по информатика учениците били разделени дори на три групи. Жалбоподателката заявява още, че тя била принудена да подпише предложеното ѝ допълнително споразумение, тъй като помощник -директорът на училището М. К. ѝ разяснила, че ако не подпише, ще започне процедура по прекратяване на трудовото ѝ правоотношение. В жалбата се съдържа твърдение, че липсва равнопоставеност при разпределянето на часовете на преподавателите от училището. Посочват се за сравнение учителите по география и по химия, които допълват недостигащите им часове с такива по други учебни предмети. Заявява още, че две седмици след започване на учебната година на 29.09.2010 г. паралелката, в която тя преподавала - 5А клас от 28 ученика била сменена с паралелката на 6А клас от 20 ученика, за да няма претенции за разделянето на пети клас на групи. Твърди, че не ѝ е била дадена възможност да допълни минималната задължителна норма с час на класа, въпреки, че на някои преподаватели тези часове са „дадени" като лекторски. Заявява, че тенденциозно ѝ били отказани часовете по свободно избираема подготовка /С./. В отговор ѝ било казано, че ако ѝ се дадат тези часове ще ѝ бъдат взети часовете по домашен бит и техника /Д./ във втори клас. Всичко това Т. счита за грубо нарушение на Наредба № 3 от 18.02.2008 год. за нормите на преподавателската работа и реда за определяне на числеността на персонала в системата на народната просвета /чл.7/. Т. прави заключението, че по този начин неоснователно ѝ се отнема правото на труд. Правилно КЗД е установила, че като петитум, тя отправя искане да бъдат защитени правото ѝ на труд и равнопоставеност, тъй като счита, че понастоящем те се нарушават чрез извършени спрямо нея дискриминационни действия. В изпълнение на дадените от докладчика указания за изправяне на нередовности, жалбоподателката Т. е депозирала допълнение към първоначалната си жалба, в което конкретизира твърденията си и посочва поименно нейни колеги, с които се сравнява във връзка с разпределянето на часовете, с оглед доказването на неравно ѝ третиране.

При извършена служебна проверка и във връзка с наведените в жалбата възражения, съдът приема, че пред КЗД е развито законосъобразно производство:

В хода на проучването по преписката са изискани писмени становища от ответната страна Д. А., директор на шесто СОУ "И. В." [населено място], С. И., министър на образованието, младежта и науката и И. З., началник на Регионалния инспекторат по образование Б. към М..

Директорът на училището, Д. А. депозира становище, в което по същество оспорва жалбата. Като основно обстоятелство, според което счита, че не е налице неравно третиране на жалбоподателката, директорът посочва, че Т. собственоръчно е подписала Допълнително споразумение с № РД-09-14/16.09.2010г. Твърди, че

нейната норма преподавателска работа /НПР/ като на преподавател-титуляр по учебен предмет „изобразително изкуство" е определена на 50% за учебната 2010г./2011г. законосъобразно и по целесъобразност, тъй като тя е производна на брой паралелки в училището, утвърдени със заповед № РД-0801/15.09.2010г. и брой /общо 388/ часа по учебен предмет „изобразително изкуство" от училищния учебен план /УУП/, който е гласуван на педагогически съвет /ПС/, проведен на 13.09.2010г., на който жалбоподателята не е повдигнала въпроса за НПР, след което е подписала и Допълнително споразумение /ДС/ №РД-0914/16.09.2010г.. На следващо място той посочва, че Училищният план и Сведение за организиране на дейността на училището за учебната 2010г./2011г. /Списък-образец №1/ е утвърден от началника на Р. на М. на 23.09.2010 год.. Представя писмени доказателства, които са приети и приобщени като относими, допустими и необходими за пълното и всестранно изясняване на така изложените оплаквания в жалбата. Прави искане за допускане до разпит на един свидетел - Мая Георгиева К., помощник - директор на училището във връзка с установяване на обстоятелствата при проведения разговор между жалбоподателята и свидетелката за подписването на допълнителното споразумение и неговото съдържание.

В хода на проучването са изискани становища от С. И., министър на образованието, младежта и науката и от И. З., началник на Регионалния инспекторат по образование Б. към М.. Министърът заявява, че въз основа на подаденото от жалбоподателята възражение е разпоредено на Р. Б. да бъде извършена проверка по случая като за резултатите да бъде уведомена жалбоподателята и Министерството. Отбелязва, че работодател на жалбоподателята е директорът на училището, а контролът и утвърждаването на училищната документация /Списък образец 1, разпределение на паралелките и др./ се извършва от Началника на Регионалния инспекторат, поради което счита, че министърът не следва да бъде конституиран като страна в настоящото производство.

Началникът на Р. на М. представя писмено становище, ведно с констативния протокол от извършената проверка като по същество оспорва жалбата, но изразява и мнението, че спорът между страните е трудовоправен, а не се отнася за дискриминация или тормоз. Прилага писмени доказателства, които също са приети като относими доказателства по преписката.

След приключването на предварителното проучване по чл.55, ал.1 от ЗЗДискр., на страните е указана възможността по чл.59, ал.3 и въз основа на чл.60, ал.1 от ЗЗДискр. е насрочено открито заседание за разглеждането на преписката. Страните са уведомени редовно за насроченото заседание, като Комисията е дала възможност на страните за постигане на доброволно разрешаване на спора чрез водене на преговори. След като жалбоподателята е заявила категорично, че няма желание за водене на преговори за постигане на споразумение с ответната страна, съставът е дал ход на производството по същество.

КЗД е дала възможност на всяка от страните да изложи съображения, като представи доказателства във връзка с твърденията си. За установяване на фактическите твърдения на страните, КЗД е разпитала свидетели:

Свидетелят И. Я. Д. свидетелства, че именно той е извършил проверката по подадената жалба от Т.. Заявява, че не са констатирани нарушения в документите, касаещи жалбата. Свидетелят твърди, че при извършената проверка не е констатирал в протоколите от педагогическите съвети да е налице неколккратно сменяне на

нормите на преподавателите. Заявява, че само в един от тях е имало като точка от дневния ред - „запознаване на учителския колектив с предстоящото възлагане на преподавателските норми". По памет свидетелства, че на жалбоподателката са били възложени 534 часа. Заявява, че е изготвен и представен съответно констативен протокол за извършената проверка и жалбоподателката е уведомена за направените констатации по надлежния ред. Свидетелят заявява, че не е правил сравнение между определената преподавателска норма на жалбоподателката и преподавателските норми на други учители, поради което не може да определи дали жалбата на Т. е основателна в тази връзка, но заявява, че така сключеното допълнително споразумение между директорът и жалбоподателката е напълно нормално и се практикува и в много други училища. Изказва твърдението, че директорът няма задължение да включва лекторските часове в нормата за преподавателска работа на жалбоподателката, от където да ѝ определи по-високо възнаграждение, тъй като в конкретния случай, жалбоподателката не е правоспособен преподавател в началния етап на образованието - от първи до четвърти клас.

От свидетелските показания на свидетелката М. К., разпитана в открито заседание от състава по повод заявеното обстоятелство от страна на жалбоподателката във връзка с принуждаването ѝ да подпише предложеното за допълнително споразумение, и в случай, че откаже, по разпореждане на директора ще започне процедура по отстраняването ѝ от работа, се установява, че тя не си спомня този факт. В хода на производството пред КЗД са допуснати и приети писмени доказателства, като в открито заседание са представени в оригинал дневниците на 5б и 6а клас за учебната 2010г./2011г. на СОУ „И. В." [населено място]. При проверката съставът на КЗД е установил, че в дневника на 5б клас - на позиция 10-предмет „Домашна техника и икономика" е извършена поправка : със син химикал първо е записано името на жалбоподателката „В. Т.", това е зачертнато с червен химикал и е нанесено името на друг преподавател - „Методи А.". Записана е забележка : „допусната е техническа грешка при вписването на името на учителя по домашна техника и икономика" следва „класен ръководител, подпис: В. Л. и директор Д. А." с подпис и печат . Същата поправка е нанесена и на страница 3, позиция 11 от дневника на 6а клас на училището. Поправката е удостоверена с подпис на класен ръководител Р.К. и на директора Д.А.. По повод тези поправки, директорът А. изказва твърдението, че наистина са допуснати и на двете места в дневниците и на двете паралелки технически грешки от съответните класни ръководители. В подкрепа на това свое твърдение заявява още, че тези часове за жалбоподателката не са отразени нито в материалната книга, нито пък фигурират в Образец № 1, както би следвало да бъде, ако тя наистина ги е „взела", липсват и в седмичното разписание. Като доказателство в тази посока се заявява, че ако жалбоподателката е „взимала" в действителност тези часове, би следвало също така да има представен още в началото на учебната година „тематичен работен план", който той като директор да утвърди, след като установи, че отговаря на държавния стандарт за съдържание и обем на учебната програма на 5-ти клас. Твърдението е, че такъв план не му е представян от жалбоподателката и тя не следва да има претенции за 5-ти клас, след като в Образец № 1 няма 5-ти клас. Директорът заявява още, че няма подпис и тема, нанесена от нея в материалната книга по въпросния предмет. Материалната книга има роля на финансов документ с оглед заплащането на часовете на преподавателите. Тя е задължителна училищна документация и удостоверява дали учителят е влизал в даден час и паралелка и

изпълнил ли е задължителната норма. А. изказва мнението, че би могло да се приеме за „нарочна грешката на класния ръководител", защото според него тези грешки са допуснати именно от класния ръководител. В отговор на тези твърдения жалбоподателката заявява становището, че наистина не се е разписвала или пък се е разписвала в зависимост от конкретният дневник, тъй като програмата в дневниците е била нанесена с по-късна дата, след 27.09.2010г.. Заявява, че е взимала часовете си както преди поправката - до 27.09.2010г.. Твърди, че не желае да навреди на колегите си и поради тази причина не е подсигурила свидетел, който да удостовери тези нейни твърдения. Заявява, че програмата от 27.09.2010г. е написана също както в материалната книга, така и в дневниците и че тя също я е представила по преписката. Жалбоподателката заявява, че в началото на учебната година, тя лично не е попълвала часовете, защото е отсъствала от работа поради болнични. Твърди, че нейните колеги са бързали да нанесат лекторските часове. Конкретно нейните часове са нанесени от друг - нейна колежка. Заявява, че те са верни, коректни и точни. Оспорва представени заповеди от страна на директора. Заявява, че липсва заповедта, с която са й възложени лекторските часове по изобразително изкуство. Твърди, че представената от директора заповед от 08.12.2011 г. е за възложените й часове по „домашен бит и техника", което става факт много по-късно - през месец декември 2010 г.. Заявява, че липсващата заповед е манипулирана така, че да се виждат лекторските часове по предмета „домашен бит и техника", което всъщност е станало много по-късно. Заявява, че за нея това обстоятелство е много важно, тъй като то е от съществено значение за формирането на нейната преподавателска норма. Жалбоподателката заявява, че след проведеното първо заседание по преписката на 18.05.2011 г. , спрямо нея е налице преследване по смисъла на 33Дискр. Като основание за тези свои твърдения, тя посочва исканите от нея обяснения от ответната страна в производството във връзка с предстваните ксерокопия на дневниците в предходното заседание, както и исканото й обяснение за нейното отсъствие на 18.05.2011г.. Жалбоподателката заявява, че не е изнасяла дневниците от училището, а е снимала приложените страници от него на място с фотоапарат. По отношение на нейното отсъствие на 18.05.2011 г. заявява, че часовете които е имала този ден е взела предварително със знанието и разрешението на помощник-директора по учебната дейност в училището. Твърди, че часовете са били разменени и съответно взети по-рано на 16.05.2011г.. Заявява, че колегите-класни ръководители на 5б кл. и 6а кл. са били „травматизирани", тъй като и от тях са били поискани писмени обяснения във връзка с предоставените дневници. Освен това жалбоподателката заявява, че и учителите, с които са разменили часовете от 18.05.2011 год. на 16.05.2011 г. също са получили писма, от тях са искани обяснения в тази връзка и са били заплашени, че ще бъдат наказани за това, че са сменили часовете. В отговор на това заявено от жалбоподателката оплакване за преследване по смисъла на 33Дискр. ответната страна заявява, че той е изискал от жалбоподателката обяснение във връзка с нейното отсъствие на 18.05.2011 г., тъй като тя не е заявила по никакъв начин с документ, уведомление или по друг начин, че ще отсъства този ден от училище.

В хода на съдебното производство е допусната, изслушана и приета като доказателство по делото експертиза по документи, от която се установява, че работното място на г-жа В. А. Т. е за длъжността „старши учител, общообразователен учебен предмет в прогимназиален етап по изобразително изкуство" и е открито при наличие на учебни часове по основния учебен предмет – изобразително изкуство – ЗП

/като задължително избираема подготовка/ за изпълнение на 182 минимална норма задължителна преподавателска работа. Със същото заключение се установява работното място на г-жа С. П. – за длъжността „старши учител, общообразователен учебен предмет в прогимназиален етап по химия и опазване на околната среда”; г-жа Ф. И. – за длъжността „старши учител, общообразователен учебен предмет в прогимназиален етап по география и икономика; - г-жа В. Л. – за длъжността „старши учител, общообразователен учебен предмет в прогимназиален етап по музика”; - Методи А. – длъжността „помощник – директор по учебната дейност”. Според експертизата, минималната норма задължителна преподавателска работа по учебния предмет Изобразително изкуство е 720 учебни часа годишно. Работното място за учителската длъжност, заемана от г-жа В. Т. е открито на основание чл. 4 ал.2 от Наредба № 3/2008г за нормите на преподавателска работа и реда за определяне на числеността на персонала в системата на народната просвета – когато по учебния предмет Изобразително изкуство – ЗП са налице учебни часове повече от половината минимална задължителна норма задължителна преподавателска работа /повече от 361 часа годишно/, при условие, че работното място е единствено по съответния учебен предмет. Със същата експертиза се установява и минималната норма задължителна преподавателска работа по учебните предмети : - физика и астрономия и химия и опазване на околната среда – 684 часа; - география и икономика – 720 часа годишно; - музика – 720 часа годишно и помощник - директор на учебната дейност – 216 часа годишно. В.л. е направило анализ на утвърдения Списък – образец № 1 за учебната 2010/2011г за процесното училище, като е определило с колко часове и по кои предмети преподавателите са допълвали минималната норма задължителна преподавателска работа и какви лекторски часове са имали за същата година. Според заключението, на г-жа Т. е определена минимална задължителна преподавателска работа от 361 учебни часа годишно по учебния предмет Изобразително изкуство – ЗП, която не е допълнена с учебни часове по същия основен учебен предмет или по друг учебен предмет. Със заповед № РД -08 – 25 от 23.09.2010г на директора на училището на г-жа Т. са възложени общо 173 учебни часа като лекторски часове, както следва: - Домашен бит и техника —II-A клас -32 часа; - Домашен бит и техника-II-B клас - 32 часа; - Домашен бит и техника - II-B клас-32 часа; - Домашна техника и икономика - VI-A клас-50 часа; - Изобразително изкуство - VI-A клас- 27 часа. От всички учители, които имат възложени лекторски часове по заповед и цитирани конкретно в допълнението към жалбата, на г-жа Т. са възложени най-много - 173 часа. Експертизата проследява за какви лекторски часове и по кои предмети е заплащано на Т. и има ли разлика в часовете до 08.12.2010г и след тази дата, като изрично експертизата е извършила съпоставка на трите заповеди, издадени от директор на училището от 23.09.2010г, от 08.12.2010г и от 07.02.2011г като е установила, че няма разлика в броя на часовете, определени като лекторски на г-жа Т. за учебната 2010/2011г. В.л. не установява да има възложени допълнителни часове в нарушение на придобитата специалност на учители в 6-то СОУ за учебната 2010-2011г с изключение на г-жа Т., като на същата са възложени общо 96 допълнителни часове, съгласно заповед от 23.09.2010г на директора на училището съответно: - Домашен бит и техника —II-A клас -32 часа; - Домашен бит и техника-II-B клас - 32 часа; - Домашен бит и техника - II-B клас-32 часа, като е установено, че г-жа Т. притежава свидетелство за полувисше образование и учителска правоспособност № 7188/1973г, издадено от Института за подготовка за учители по трудово обучение и рисуване в

[населено място], с право на редовен учител за 5 – 8 клас за С. по трудово обучение и рисуване, както и свидетелство № 91/08.05.1990г, издадено от ОС на НП Б. , специалност изобразително изкуство за удостоверяването ѝ с педагогическа длъжност „старши учител“. Приложените документи определят г-жа Т. като редовен учител по учебните предмети Изобразително изкуство; домашен бит и техника и Домашен бит и икономика в 5 – 8 клас, но не я определят за правоспособен учител по учебен предмет Домашен бит и техника за 2-ри клас от началния етап на образование. Според в.л. учебните часове по учебния предмет домашен бит и техника във втори клас следва да се възлагат като минимална задължителна норма преподавателска работа или допълнително като лекторски на учители с придобита професионална квалификация „начален учител“ при спазване на изискванията на Инструкция № 2/1994г., каквато квалификация Т. няма. По отношение на г-н Методи В. , в.л. е приело, че същият е старши учител, начален етап на основното образование /1-4 клас/ по физическа култура и спорт, като има общо 21 допълнителни часове, съгласно Заповед от 23.09.2010г на директора на училището , като лекторски по ФВС в 12а клас. Изрично в заключението си в.л. посочва, че в този случай не се касае за нарушение, тъй като учебните часове по ФВС в 12а клас са допълнителни и те не се включват в изискванията за откриване на работно място. С тях може да се допълва минималната норма задължителна преподавателска работа и може да се възлага допълнително като лекторски часове, като в цитираната инструкция от 1994г липсвало изискване за заемане на длъжността учител при възлагане на допълнителните часове по ФВС.

По делото е изслушана и приета като доказателство и съдебно-почеркова и техническа експертиза на документ, която е извършила изследване на книгата на заповедите, издадени през учебната 2010 – 2011г в 6-то СОУ Б. с оглед установяване на подлепяне на листа и наличие на текст върху подлежащия лист. От приетото допълнително заключение на експертизата се установява, че обратната страна на първата корица на лекторската книга на СОУ И. В. Б. има подлепяне на първия лист на заповед № РД – 08 – 145/08.12.2010г , но подлепеният лист е напълно идентичен с първия лист на заповед № РД – 08 – 25/23.09.2010г. Според заключението, на страницата след първата корица от лекторската книга е подлепен лист с пълна идентичност от втора страница на заповед № РД – 08 – 145/08.12.2010г, като срещу името на В. А. Т. няма положен подпис.

Въз основа на установената пред КЗД фактическа обстановка, с оспорваното решение № 73/16.03.2012г съставът на КЗД е направил изводи от правна страна, които се споделят от състава на АССГ и които съдът ще изложи подолу във връзка с преценката за правилното приложение на материалния закон. Същото решение е предмет на контрол за законосъобразност в настоящото производство.

По направеното възражение от жалбоподателя, че решението е постановено след срока по чл. 63 ал.3 от ЗЗД, поради което е нищожно, съдът приема същото за неоснователно: Срокът за издаване на административните актове е инструктивен по своя правен характер, поради което с изтичането му не се преклудира правомощието на органа да се произнесе с решение по въпроса, с който е сезиран. Неспазването на този срок не представлява съществено нарушение на административнопроцесуалните правила, т. к. не се отразява на съдържанието на волеизявлението и не променя крайния правен резултат. В тази насока са и Решение № 4925 от 14.04.2009 г. на ВАС по адм. д. № 11710/2008 г., VII о., докладчик съдията В. А.; и Решение № 3732 от

20.03.2009 г. на ВАС по адм. д. № 14947/2008 г., VII о., докладчик съдията В. А..

При извършената служебна проверка, съдът приема, че производството пред КЗД е развито законосъобразно съгласно нормите на ЗЗД. Спазена е разпоредбата на чл. 54 от ЗЗД, съгласно която след образуването на производство председателят на комисията разпределя преписката на състав, който определя между членовете си докладчик. Докладчикът е започнал процедура по проучване, съгласно изискването на чл. 55 от ЗЗД, в която е събрал писмени доказателства, необходими за пълното и всестранно изясняване на обстоятелствата. При осъществяване на своите правомощия комисията е съблюдала задълженията си по чл. 56 от ЗЗД. Сроковете за установяването на фактическата обстановка също са инструктивни, поради което не водят до преклузия на правомощията. След приключване на проучването на страните е дадена възможност да се запознаят със събраните по преписката материали и да вземат становище. Докладчикът е изготвил заключение, като е представил преписката на председателя на състава, който е насрочил заседание. Страните са редовно уведомени за заседанието, на което са взели участие. Заседанието е било открито съобразно изискването на чл. 61 от ЗЗД. Направен е опит за помирение на страните, като не е постигнато споразумение. След изясняване на фактите председателят на състава е дал възможност за становище на страните. Решението е взето с единодушие, постановено е от компетентен орган във валидна писмена форма; изведено през деловодната система на администрацията на КЗД, подписано е от състав на КЗД.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия състав приема, че оспорваното решение е валиден административен акт, постановен от компетентен орган, във валидна писмена форма с реквизити по чл. 66 от ЗЗД, при спазване на процедурата по издаването му. Съдът не приема възраженията на адв. З., че оспорваното решение е постановено при липса на мотиви. Дори и в решението на КЗД да са преразказани извършените процедурни действия, то в същото са описани подробно изявленията на всяка от страните и доказателствата, които представя, както и за установяване на кои свои твърдения. Липсва конкретна законовоопределена форма за излагане на мотивите на един административен акт, така че изписването на същите до голяма степен е въпрос на стил, изказ и начин на подредба на изложението по хронология; по теми; по възражения и прочие/. Целта на мотивите обаче във всички случаи следва да бъде наличие на фактическа подложка въз основа на която се правят изводите от правна страна. В случая са изложени всички направени от жалбоподателя оплаквания, както и възраженията на ответниците, като са проследени по хронология на представянето им представените доказателства във връзка с твърденията на страните. Правните изводи на състава стъпват на така изложеното становище и представените от страните доказателства, като не е налице разминаване между фактите и правните изводи на състава. Изложени са мотиви на комисията и по отношение на двата претензирани признака на дискриминация, а по отношение на твърдения тормоз и преследване по смисъла на ЗЗД, същите са вид дискриминация, поради което наличието на диспозитив, с който се признава липса на дискриминация и по двата признака представлява произнасяне по всички претендирани нейни прояви, които погоре са подробно изписани в решението на комисията. По отношение на отклоненото искане от КЗД за допускане на експертизи: такива са допуснати, изслушани и приети като доказателство в настоящото съдебно производство. Няма забрана АССГ да установява нови фактически положения във връзка с така предявената пред КЗД жалба, както и да събира доказателства, които комисията не е

събрала. Това обаче не води до извод за незаконосъобразност на решението на КЗД, тъй като събраните нови доказателствени средства в хода на съдебното производство не обосновават извод различен от този формиран от състава на КЗД. Съдът не споделя и възражението на жалбоподателката за разместена доказателствена тежест. Съгласно чл. 9 от ЗЗД, в производство за защита от дискриминация, след като страната, която твърди, че е жертва на дискриминация, докаже факти, от които може да се направи извод, че е налице дискриминация, ответната страна трябва да докаже, че правото на равно третиране не е нарушено. В тази насока съдът приема, че задължение на Т. е не само да **твърди** определени факти, от които може да се направи извод за дискриминация, а да **докаже** тези факти. На следващо място, следва да се докажат не някакви факти, а такива, основани на определен защитен от закона признак и то такива факти, от които може да се направи **извод, че е налице дискриминация**. Тоест подлежи на доказване и причинната връзка между доказания факт основан на защитен критерии и нарушеното право на равно третиране. Едва след като жалбоподателят докаже тези елементи, ответникът носи тежестта да доказва, че правото на равно третиране не е нарушено.

При извършена проверка за издаване на оспорваното решение при спазване на разпоредбите на материалния закон, съдът приема следното:

От събраните в хода на административното и съдебното производство доказателства по безспорен начин се установява, че жалбоподателката В. А. Т. от 34 години е учител по предметите : „Изобразително изкуство" и „Труд и техника" в Шесто СОУ „И. В." [населено място]. През учебната 2009г./2010г., Т. е била на минимална задължителна норма преподавателска работа /ЗНПР/. През 2010г./2011г. /, нормата ѝ била намалена, поради което е сключила допълнително споразумение на основание чл. 119, във връзка с 67, ал.1, т.1 от КТ към трудов договор № РД-14, подписано на 16.09.2010 г. за длъжността старши учител по изобразително изкуство, с характер на работа, определен с длъжностна характеристика, за неопределено време и непълно работно време 4 часа и 20 часа седмично, при 5-дневна работна седмица и основно месечно възнаграждение за трудов стаж и професионален опит и II ПКС. **Длъжността, която е определена в споразумението е „старши учител по изобразително изкуство"**, а не учител по „изобразително изкуство и труд и техника", за да е формирана задължителната норма преподавателска работа на жалбоподателката и с тези часове. Часовете по дисциплината „изобразително изкуство", съгласно Списък-образец № 1 са 388 общо часове за прогимназиалния, гимназиалния и начален етап на образование. Определеното основно месечно трудово възнаграждение е за половин щат - 50%. Допълнителното споразумение е подписано собственоръчно от жалбоподателката. С подписа си тя е удостоверила, че е запозната с така предложените ѝ условия и съответно не възразява срещу тях. Това се е наложило поради намаляване броя на учениците, респективно невъзможност за сформирание на пълна задължителна норма преподавателска работа /ЗНПР/. Съгласно „Списък - образец № 1 " за учебната 2010г. / 2011г., съгласуван с Р. - Б. и утвърден от директора на училището на 23.09.2010 г., учебните часове по „Домашен бит и техника" за V „а" клас са заложиени в нормата преподавателска работа на помощник - директора на училището - Методи А.. Съгласно точка 2.2 от Протокол № 11/13.09.2010г. от проведеното заседание на Педагогическия съвет на училището, на жалбоподателката е определена НПР от 534 часа. Не са отразени в протокола несъгласия, дебати и кометарии в тази връзка. Гласуваният на педагогическия съвет, проведен на 13.09.2010 г. и одобрен от

началника на Р. на М. училищен учебен план е определил общо 302 учебни часа по дисциплината „Домашна техника и икономика " и „ Технологии " в V-VIII клас. От тях на преподавателя Методи К. А. са предоставени 252 учебни часа, а остатъкът от 50 часа по „ Домашна техника и икономика " в VI- А клас са възложени като лекторски със заповед на жалбоподателката Т., която е назначена на длъжност „Старши учител по изобразително изкуство" по силата на Допълнително споразумение РД-09-14/16.09.2010 г., като лекторски часове на НПП/50% ѝ се изплащат след отработването им и отразяването им в лекторската книга до приключване на учебната година - 15.06.2011 г. Сравнявайки Списък - образец № 1 за учебната 2009 г. / 2010 г. и Списък - образец №1 за учебната 2010г./2011г. е видно, че броя на паралелките за учебната 2010 г. / 2011 г. е намалял с една паралелка в VII клас, като съответно са намалели часовете по „изобразително изкуство" и часовете по „Технологии" .

Въз основа на така установеното от КЗД и като споделя напълно изводите на заинтересованите страни по делото, съдът приема, че нито в производството пред КЗД, нито на фазата на съдебното производство се доказва да е налице дискриминация срещу жалбоподателката В. А. Т. по посочените от нея признаци.

В тази насока съставът на КЗД законосъобразно е приел, че според чл. 4, ал.2 от Закона за защита от дискриминация, пряка дискриминация представлява всяко по-неблагоприятно третиране на лица на основата на признаците изброени в ал.1 на същия член, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства. Правилно КЗД приема, че като основно изискване законодателят е поставил условието за различно, по-добро третиране на друго лице, което се намира в сравними сходни обстоятелства с дискриминирания. В действителност, в случая жалбоподателката посочва за сравнение други преподаватели, нейни колеги. Съставът на комисията обаче правилно е приел, че по отношение на преподавателя С. П. се установява, че тя е назначена като учител по химия, освен това е с учителска правоспособност по предмета физика и единствен преподавател в училището по предмета „Човекът и природата". Приложени са писмени доказателства в тази връзка. В съответствие с Наредба № 3/18.02.2008 година с допълнително споразумение са ѝ възложени съответните часовете по двата предмета. По отношение на преподавателя Ф. И., която е назначена като учител по учебен предмет география, се установява, че тя притежава необходимата квалификация и учителска правоспособност за преподавател по учебните предмети : биология, химия, география и трудово обучение за V-VIII клас . Видно от приложените доказателства, се установява, че И. притежава педагогическа правоспособност и има право, но не са ѝ възложени часове по учебен предмет „Домашна техника и икономика" в норма преподавателска работа /НПП/. Установява се, че при възлагане на норма преподавателска работа / НПП/ за 2010г./2011г., в съответствие с разпоредбите на Наредба № 3 от 18.02.2008 г. за НРП и реда за определяне на числеността на персонала в системата на народната просвета ѝ е формирана норма преподавателска работа - 84%. КЗД правилно е приела, че независимо, че работи на непълна норма преподавателска работа и има педагогическа правоспособност да преподава учебните предмети „ Домашна техника и икономика" и „ Технологии", на И. не са ѝ били възложени учебни часове по тези предмети. КЗД е направила сравнение с жалбоподателката В. Т., като е установила, че за учебната 2010г./2011г. са ѝ били възложени допълнително тези 96 учебни часа по предмета,

които със заповед ѝ се изплащат след тяхното отразяване в лекторската книга до приключване на учебните занятия в начален етап, като дори се установява, че Т. няма квалификация за начален учител, каквато задължително се изисква в тези случаи. По отношение на посочения за сравнение преподавател Методи К. А. - помощник директор по учебно-възпитателната дейност в училището, съставът на КЗД правилно е приел, че не е налице по-благоприятно третиране, в сравнение с подателката на жалбата, поради обстоятелството, че той притежава придобита специалност „Педагогика на трудово-политехническата подготовка" и призната квалификация „Педагог - технолог". Съставът правилно е приел, че това обстоятелство е достатъчно основание той да преподава въпросните дисциплини като титуляр-преподавател. Видно от приложените доказателства по училищен учебен план /УУП/, гласуван на педагогически съвет, проведен на 13.09.2010 г. и одобрен от Началника на Р. на М., на него не са му възложени всичките общо 302 учебни часа по дисциплините „Домашна техника и икономика" и „Технологии" в класовете от пети до осми, а само 252 учебни часа, като останалите 50 са възложени като лекторски часове над НПР 50 % и се изплащат съответно след тяхното отработване и отразяването им в лекторската книга до преклещване на учебните занятия - 15.06.2011 г., именно на жалбоподателката, която е назначена на длъжност „старши учител по изобразително изкуство". Законосъобразно е прието от състава на КЗД, че това обстоятелство, както и изложените по-горе такива, я определят като равно третирана в сравнение с посочените преподаватели-нейни колеги, а не като неравно третирана спрямо тях. Друг е въпроса, че за да се говори за равно третиране с т.нар. сравнител, лицата следва да са поставени при сравними сходни обстоятелства. В конкретната хипотеза се касае за преподаватели в едно училище и това е единствено общо между тях. Всеки от преподавателите е с различна специалност, като покрива различни изисквания. Посоченото за сравнение лице - Методи К. А., съгласно трудов договор №194/12.09.2006 г. е назначен като Помощник-директор по учебно-възпитателна дейност на основание чл.67, ал.1, т.1 от КТ. Същият притежава диплома за висше образование Серия А 93-БЛ, №000254 от ВПИ „Н. Р." - Б., по специалността „Педагогика на трудово-политехническата подготовка" и призната квалификация „педагог-технолог". /Приложение 4- ТД №194/12.09.2006 г. и диплома за висше образование Серия А 93-БЛ, №000254 от ВПИ „Н. Р." -Б. на М. А. /. Господин А. е титуляр по учебни предмети „Домашна техника и икономика" и „Технологии". По училищен учебен план /УУП/, гласуван на педагогически съвет на 13.09.2010 г. и одобрен от Началника на Р. на М. от общо 302 учебни часа по „Домашна техника и икономика" и „Технологии" в V-VIII клас на Методи А., като титуляр по учебните дисциплини, са възложени 252 учебни часа, а именно в V-А клас-50 уч. часа, V-Б клас-50 уч. часа, VI-Б клас-50 уч. часа, VII-А клас-34 уч. часа, VII-Б клас-34 уч. часа и VIII-А клас-34 уч. часа. Остатъкът от часовете-50 учебни часа по „Домашна техника и икономика" в VI-А клас са възложени като лекторски със заповед на г-жа В. Т. назначена на длъжността „Старши учител по изобразително изкуство" по силата на ДС№РД-09-14/16.09.2010г. Същото касае и посочените други преподаватели от жалбоподателката – Ф. И. и В. Л.. Всеки един от тези преподаватели е с различна специалност и заема различна длъжност. Дори и на тези лица определените допълнителни часове да са възлагани като допълващи МЗНПЗ, а не като лекторски /допълнителни часове на час на класа/, то А. е дал разумно обяснение за това защо не са включени като % /процент/ към 50% НПР,

формирана от учебни часове по „Изобразително изкуство“ в УУП възложените като лекторски часове на Т. - на първо място, защото г-жа Т. има подписано собственоръчно от нея допълнително споразумение №РД-09-14/16.09.2010г. за длъжност старши учител по изобразително изкуство и на следващо място защото г-жа Т. няма -специалност „Начална педагогика“ и професионална квалификация

„Начален учител“/Приложение 6-Инструкция №2/29.07.1994 г. за изискванията за заемане на длъжността „учител“ или „възпитател“ съобразно придобитото образование, професионална квалификация и правоспособност/. Дадено е разумно обяснение затова, че Т. няма и законово основание, гореспоменатите учебни часове, общо 173 да бъдат изплащани целогодишно. В действителност, в конкретната хипотеза липсва един от елементите на диспозитива на нормата в чл.4, ал. 2 от ЗЗДискр., а именно лице за сравнение, спрямо което към Т. да е налагано по-неблагоприятно третиране, но лицата да са при сравними сходни обстоятелства.

По отношение на сключеното допълнително споразумение с ответната страна в производството на основание чл. 119, във връзка с 67, ал.1, т.1 от КТ към трудов договор № РД-14, подписано на 16.09.2010 г. за длъжността „старши учител по изобразително изкуство“: Съдът приема становището на състава на КЗД, че по делото не са събрани доказателства, от които да се установява, че Т. е била принудена да подпише това споразумение. Съдът споделя мотивите на петчленен състав на КЗД в насока, че би било правилно и законосъобразно, ако Т. е била подложена на натиск от директора на училището да подпише допълнително споразумение за ННР 50% като титуляр - преподавател по изобразително изкуство, същата да сезира контролния орган, който е компетентен да провери и съответно да разреши проблема. По преписката в действителност не се представят доказателства в тази посока. Ето защо, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че при така установеното, е налице валидно сключено допълнително споразумение между жалбоподателката и ответника-директора на училището, по силата на което Т. се е съгласила на половин норма преподавателска работа, което от своя страна аргументира липсата на дискриминация. Останалите лица за сравнение не са подписали такива споразумения, като не са поставени при същите сравними условия. По направеното възражение от адв. З., че именно подписването на такова споразумение е проява на дискриминация на признак възраст : Според съда, твърдяното дискриминиране по този признак остава голословно заявено от Т., като то не се базира на доказани фактически изложения. От друга страна, в своето изложение директорът на училището представя писмени доказателства, от които в последователност може да се установи на какво се дължи предложението за сключване на това допълнително споразумение: установява се по категоричен начин, че за учебната 2010/2011г няма подадени заявления от учениците за формиране на С. по изобразително изкуство -68 часа, които формират част от ННР; На следващо място допълнителният час по физическо възпитание и спорт за тази учебна година е възложен на М. В. - старши учител начален етап по ФВС- 32 часа /от изслушаната експертиза по документи се установява законосъобразност на това възлагане/. На следващо място - в сравнение с предходна година броя на учениците в прогимназиален етап е намалял с една паралелка в VII клас, респективно часовете по изобразително изкуство /50 часа/. И не на последно място - часовете по „Технологии“ в VII клас-102 часа в сравнение с учебна 2009/2010 г. са възложени на титуляра Методи А. за учебна 2010/2011 г по законосъобразност, заради възложена задължителна ННР, като пом. директор по учебно-възпитателната дейност. Ето защо,

не се споделя възражението на адв. З., че липсват доказателства, които да обективират невъзможността за сформирание на пълна задължителна норма преподавателска работа. Представена е заверена извадка от Списък-образец №1 за учебна 2009/2010 г. и за учебна 2010/2011 г, от която обективно се установяват тези различия.

По отношение на възражението за разпределението на паралелките на групи: Директорът е извършил същото, съгласно Наредба №7/29.12.2000 г. за определяне на брой на паралелките и

групите и броя на учениците и на децата в паралелките и групите на училищата, детските градини и обслужващите звена. На г-жа В. Т. са възложени часовете в VI-A клас, в който се обучават 20 ученици, т.е. по-малко от 24 ученици и паралелката съобразно чл.15, ал.1, т.4 от горепосочената наредба не може да се дели на две. Горейзложеното е основание, което Директорът е спазил и не е разделил VI-A клас на две групи за провеждане на часове по „Домашен бит и икономика“, както са изискванията на Наредба №7/29.12.2000 г. за определяне на брой на паралелките и групите и броя на учениците и на децата в паралелките и групите на училищата, детските градини и обслужващите звена/. Съдът споделя становището на директора А., че по делото се установява по безспорен начин, че НПР е производна на брой паралелки утвърдени със заповед № РД-08-01/15.09.2010 г. и брой часове по УУП -гласуван на ПС на 13.09.2010 г. и утвърден от Началника на Р. на М., като същият е 388 часа. Въз основа на горното е подписано и допълнителното споразумение с жалбоподателката, по силата на което същата за учебната 2010/2011г е титуляр – преподавател по изобразително изкуство с НПР 50%.

По отношение на твърденията за поправки в дневниците, съдът споделя становището на комисията за явна фактическа грешка, която е отбелязана и поправена по съответния ред. След като тези часове за жалбоподателката не са отразени нито в материалната книга, нито пък фигурират в Образец № 1, както би следвало да бъде, ако тя наистина ги е „взела“, а също липсват и в седмичното разписание, в действителност, не е налице доказателство, че тя в действителност е „взимала“ тези часове.

Съдът споделя становището на комисията, че извън нейните правомощия е да се произнася по въпроси касаещи заявените от жалбоподателката нарушения на Наредба № 3 от 18.02.2008 г. за нормите на преподавателската работа и реда за определяне на числеността на персонала в системата на народната просвета. В тази връзка обаче по делото са представени констатациите на компетентния в случая орган -Р. Б., според които не са установени нарушения на специалната нормативната уредба. Същото се доказва и от свидетелските показания, дадени от И. Я. Д., длъжностното лице извършило проверката. Същият заявява, че не са констатирани нарушения в документите, касаещи жалбата. Свидетелят твърди, че при извършената проверка не е констатирал в протоколите от педагогическите съвети да е налице неколккратно сменяне на нормите на преподавателите. Заявява, че само в един от тях е имало като точка от дневния ред „Запознаване на учителския колектив с предстоящото възлагане на преподавателските норми“. Правилно Комисията е приела, че по делото не се констатира твърдяните от жалбоподателката нарушения на тази наредба.

Съдът споделя становището на КЗД и по отношение на Р. Б.. И. по образование в настоящият случай не се явява работодател на жалбоподателката по смисъла на параграф 1 от ДР на КТ, поради което не би следвало да му се вменява отговорност за настъпилите изменения в трудовото правоотношение между страните в настоящото

производство. В действителност, не е налице законово основание, на което да се ангажира в настоящия случай отговорността на Регионалният Инспекторат по образованието Б.. Доколкото адв. З. претендира, че в случая дискриминационното поведение на З. се е реализирало чрез непрецизност на проверката, то в хода на производството не са установени констатации в тази насока и възражението е голословно.

Съдът споделя възражението на юрк. С., в насока, че за да се ангажира отговорността на Р. трябва да е налице проява на дискриминация по смисъла на ЗЗД, да са осъществени всички елементи от фактическия състав на приложимата специална норма, както от обективна, така и от субективна страна. От една страна, г-жа Т. не е посочила факти от които може да се направи извод, че равното ѝ третиране е нарушено от страна на Р., поради което последният няма как да доказва, че правото на равно третиране не е нарушено. От друга страна, позицията на защита на този орган е била концентрирана в насока обосноваване на рамките на правомощията му, както и извод за законосъобразно действие във връзка с упражняваната от него контролна дейност в системата на народната просвета. Съгласно чл. чл. 35, ал.2 от ЗНП Регионалните инспекторати по образованието са териториални администрации към министъра на образованието, младежта и науката за управление и контрол на системата на народната просвета, а видно от чл.2, ал.2 от Правилника за устройството и дейността на регионалните инспекторати по образованието регионалният инспекторат създава условия за провеждане на държавната образователна политика на територията на областта. Р. в качеството си на административен орган действа само в рамките на предоставената му от нормативните актове компетентност. Правомощията на началника на инспектората като държавен орган са изброени в чл. 8 от ПУДРИО и произтичат от функционалната компетентност на ръководената от него регионална структура. Съгласно чл. 8, т. 9 от ПУДРИО (изм.-ДВ, бр. 29/2010г.) му е възложено да съгласува сведенията за организацията на дейността на училищата (списък - образец № 1), които прилагат системата на делегираните бюджети и да контролира изпълнението им. Това съгласуване е обвързано със съответствието на организацията на учебния процес с нормативната уредба в системата на народната просвета. Досежно упражняваната от Р. контролна функция в Инструкция № 1 от 23.01.1995г. са очертани обекта, предмета, формите и организацията на извършвания контрол в системата на народната просвета. На първо място относно утвърждаване и съгласуването на списък - образец № 1: Компетентността в тази насока е първо на директора на училището: - Наредба № 3/ 18.02.2008 г. за нормите на преподавателска работа и реда за

определяне числеността на персонала в системата на народната просвета, и преминаването

на училищата към делегирани бюджети, регламентира, че преподавателската работа на

педагогическите кадри в училищата се планира през юни в списък - образец № 1, и се утвърждава от директора не по-късно от 30 септември, след съгласуване с началника на

инспектората по образование. В тази връзка отговорността при определяне числеността на персонала и промяната му по време на учебната година е на директора на училището. Той я определя в рамките на средствата по делегирания бюджет. На основание чл. 12 от посочената наредба директорът определя числеността на

персонала, като приоритетно осигурява работните места за педагогически специалисти, за да се гарантира изпълнението на учебния план в училището; - На основание §53 от ЗДБРБ за 2010г. училищата в системата на народната просвета прилагат системата на делегиран бюджет, която дава право на директора: да се

разпорежда със средствата на училището; да определя индивидуалните възнаграждения, преподавателската натовареност и броя на учениците в групи и паралелки съобразно нормите, определени в нормативните актове; самостоятелно да определя числеността на персонала, обезпечавайки учебния план и съобразно утвърдения бюджет на училището. Чл. 147 от ППЗНП дава право на директора, като орган за управление на училището да съставя бюджет и да отговаря за законосъобразното, целесъобразно и икономично разпореждане с бюджетните средства вкл. да определя основната работна заплата на персонала, да сключва и прекратява трудовите договори с персонала, както и да изготвя и утвърждава длъжностното разписание. Компетентността на Р. в тази насока е да съгласува: За изпълнение на задължението да съгласува списък - образец № 1 началникът е подпомогнат от държавни служители - различни експерти. Последните проверяват постъпилите за съгласуване в Р. списъци относно организацията на групите по 3. и С., формиране на норматива, правоспособността на педагогическия персонал както и постъпилите за одобрение учебни планове и редовността на изискуемите от Наредба № 4 за документите за системата на народната просвета документи. Експертите полагат подписите си върху специално изработен обходен лист за всяко училище в областта. Обходният лист съдържа реквизити свързани с: име и длъжност на проверяващия; бележки по изпълнението; дата на проверката; върнат за; и подпис. В конкретния случай съгласуването на сведението за организацията на дейността на училищата (списък - образец № 1) за учебната 2010/2011г., и одобряването на училищния учебен план на VI СОУ „И. В.“, Б., е извършено на 23.09.2010г. съгласно заповед № РД-06-805/10.09.2010г. на началника на Р. - Б.. Видно от обходния лист на VI СОУ - Б. е, че същият е попълнен без забележки и без връщане. С подписите си, положени в съответната графа на обходния лист, експертите са удостоверили, че организацията на учебния процес в т.ч. планираната преподавателска работа в сведението за организиране на дейността на VI СОУ, Б., за учебната 2010/2011г. съответства с нормативната уредба в системата на народната просвета. Видно от становищата на експертите, действали в рамките на длъжностната си компетентност е, че директорът на училището за да обезпечи ефективността на учебния процес, при определяне МНПР както на визираните в жабата учители така и на жалбоподателката и при възлагане на някои от тях на лекторски часове, се е съобразявал с притежаваното от тях образование и квалификация. Това е водещо професионално изискване. Посоченото е дало основание началникът на Р. да положи подписа си, скрепен с печата на институцията, за съгласувал, върху долния ляв ъгъл на първия лист на образца на училището за учебната 2010/2011г. За утвърдил в горния десен ъгъл е положен подписа на директора на училището и положен печата му. Във връзка с контролните правомощия на Р. се претендира, че Началникът на Р. - Б. е разпоредил извършването на проверка по оплакванията на г-жа Т., с които е бил сезиран писмено както Р. - Б., така и М., [населено място]. Длъжностното лице, извършило проверката не е констатирало нарушения по повдигнатите в жалбата твърдения. Възлагането на оспорваната от г-жа Т. норма преподавателска работа, определянето на длъжното

трудова възнаграждение директорът на училището е обосновал с подписаното между тях допълнително трудово споразумение. За констатациите жалбоподателката е била уведомена. Експертът е разпитан пред Комисията на първото ѝ заседание. Съдът споделя становището на юрк. С. в насока, че Р. няма качествата на работодател по смисъла на § 1 от ДР на КТ, поради което не може да носи отговорност за съществените условия на измененото трудово правоотношение от страните. В действителност, началникът на Р. се явява некомпетентен да го отменя, променя или да решава спора свързан с наличието на натиск при подписване на трудовото споразумение /каквото не се доказва в хода на процеса/. Съдът не приема възражението на адв. З. в насока, че отговорът при извършената от Р. Б. проверка е бил формален. На въпроса относно възможността на Т. да ѝ бъдат възложени допълващи МНЗПЗ часове, съдът се произнесе погоре с оглед наличието на подписано допълнително споразумение. Предвид горното, АССГ в настоящия съдебен състав приема за законосъобразни и изводите на КЗД за липса на дискриминация по двата претендирани признака и по отношение на И. З. в качеството му на началник Р. – М. Б..

По отношение на заявеното от жалбоподателката оплакване за „преследване“ по смисъла на Закона за защита от дискриминация срещу нея, АССГ споделя извода на състава на КЗД, че такова не е налице. Според параграф 1, т. 3 от 33Дискр. , „преследване“ е всяко по-неблагоприятно третиране на лице, което е предприело или се предполага, че ще предприеме действие за защита от дискриминация. „Неблагоприятно третиране“ е всеки акт, действие или бездействие, който пряко или непряко засяга права или законни интереси на лицето. По заявените от жалбоподателката оплаквания в тази връзка, съставът правилно е приел, че не са събрани доказателства за накарнени нейни законни права и интереси. Исканите от нея обяснения от директора във връзка с предстваните ксерокопия на дневниците в открито заседание по преписката, както и поисканото от нея обяснение за отсъствието ѝ на 18.05.2011г. от работа, не представляват по съществото си „неблагоприятно третиране“- действие, което да е засегнало пряко или непряко нейни права и интереси. Обясненията са поискани от директора на училището в качеството му на ръководен орган и работодател, като не са довели до неблагоприятно засягане на права на Т.. Правилно и законосъобразно КЗД е приела, че липсва преследване по смисъла на 33Д. Тъй като преследването е вид дискриминация, липсата на изричен диспозитив за липса на преследване като вид дискриминация не се приема за съществено процесуално нарушение, обосноваващо отмяна на оспорвания акт. Отхвърлителния диспозитив на състава на КЗД говори за липса на дискриминация, а в мотивите на решението се обсъжда и преследването като вид дискриминация.

Съдът споделя становището на една от заинтересованите страни, според която : Съгласно хипотезата на чл. 7, ал. 1, т. 2 от 33Дискр. не представлява дискриминация различното третиране на лица на основата на характеристиката отнасяща се до признака по чл. 4, ал. 1, когато тази характеристика поради естеството на определено занятие или дейност, или условията при които то се осъществява е съществено и определящо професионално изискване, целта е законна, а изискването не надхвърля необходимото за постигането ѝ. В тази насока дори и да се приеме, че директорът е третирал различните учители по различен начин, то това различие е с оглед различната им длъжност, различната им професионална квалификация, специалност и степен на образование, които следва да имат и имат значение при заемане на

длъжността учител.

В този смисъл наистина не може да се приеме, че е налице и непряка дискриминация по смисъла на чл. 4, ал. 3 от ЗЗДискр., както и данни за тормоз по смисъла на чл. 5 от ЗЗДискр. във връзка с § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. и данни за преследване, поради което и жалбата на Т. следва да се остави без уважение, а оспореното решение решение № 73/ 16.03.2012г. на петчленен състав на Комисията за защита от дискриминация /К./, по преписка № 21/ 2011г., по описа на К. следва да се приеме за валидно и законосъобразно постановено при спазване на процедурата по постановяването му , правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на закона.

Предвид изхода на делото, на ответника и заинтересованата страна директор следва да се присъдят разноски по делото както следва: на ответника – юрисконсултско възнаграждение в размер на 150лв; - на Д. И. А. разноски по делото в размер на 350лв. заплатено адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал.2 от АПК АССГ в настоящия съдебен състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на В. А. Т. от [населено място] срещу решение № 73/16.03.2012г на петчленен състав на КЗД по преписка № 21/2011г по описа на КЗД.

ОСЪЖДА В. А. Т. от [населено място] ДА ЗАПЛАТИ НА КЗД разноски по делото в размер на 150лв.

ОСЪЖДА В. А. Т. от [населено място] ДА ЗАПЛАТИ НА Д. И. А. разноски по делото в размер на 350лв.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС на РБългария в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: